

VIRUS — PYRUS
Pi(e)kuurtjes 3 & 4

VIRUS --- PYRUS
Pi(e)kuurtjes 3 & 4

Roland Derveaux

PIEKUURTJES 3 & 4

Virus — Pyrus

SINGEL | Uitgeverijen

Afdeling Brave New Books

www.singeluitgeverijen.nl > Brave New Books

www.bravenewbooks.nl/rolandderveaux

www.facebook.com/plezierschrijver/

Niets uit deze publicatie mag gekopieerd,
verveelvoudigd, doorgestuurd of gebruikt worden
zonder voorafgaande en schriftelijke toestemming
van de auteur.

ISBN 9789464803747

©2023 Roland Derveaux

Van dezelfde auteur:

De Barst in De Beitel

Storm over De Beitel

Leve De Beitel

De Knopendoos

Een kind in de kou

Grenadier Franz-Joseph, wijlen mijn zoon

Met de monsters op de hielen

Piekuurtjes 1 & 2 (Blauw Zwart — Code Rood)

Het Kluwen

Voor dit boek werd papier gebruikt dat niet
bijdraagt tot ontbossing

2021

Virus

Winter

-ASIEL-

kom nader
kom dichterbij
wees maar niet bang
ik zal niet bijten

laat me even kijken
laat me even ruiken
laat me even voelen
laat me even proeven

ik word jouw gezelschap
slaafse genegenheid
zal ik je geven
mijn hondenleven lang

-TEMPO DOELOE-

terugspoelend zie ik de zee gerimpelde appels
die op zolder lagen verschrompeld als een
verfrommelde vaatdoek
dan verschijn jij op mijn netvlies schim van moeder
terwijl jij toch altijd straalde als glanzend zomerfruit
waaruit wel eens een vermetel wormpje piepte

tot hart en bloedvaten je het dieet dicteerden

de gekreukelde aardappelen in de schuur
roepen dan weer de gedaante van vader op
bij het verwijderen van overmatige kiemscheuten
die knollen uitholden tot ingevallen doodshoofden
terwijl jij toch altijd blaakte van levenslust en mannelijkheid
en overschot van enthousiasme voor wat goed was

tot aangekoekt fabrieksstof je de longen dichtkneep

ik begrijp alleen niet waarom niet een ei maar meloenen
nu hennen in de rui tevoorschijn toveren
kippen scharrelend in het zand
opgejut door een hoofse haan
die pronkte als een officier kappend met de hielen

tot zijn stoffelijke resten sudderden in rode wijn

-VIRUSANGST-

Een flinke kerel uit Overmandel
ging graag met zijn kindjes op wandel.

Nu tussen vier muren geprangd,
onderdrukkend wat hij verlangt:
het nakend eind van die C-handel.

Hoe hoger de muren, hoe groter de drang
om zonder rust te zoeken naar de uitgang.

Maakt plannen om uit te breken,
wacht slechts op een teken
want nimmer voorheen was hij zo bang.

Ontsnappen aan kwellende claustrofobie,
aan die verpletterende tragikomedie.

Zich bevrijden van de beklemming,
zich ontdoen van de grafstemming,
ongeduldig uitkijkend naar de remedie.

Achter de tralies, als de leeuw in een kooi,
barstend van energie, maar zonder emplooi,

met weerspannige leden
en de adem afgesneden
wacht hij op het eind van die rotzooi.

Hij wil eruit, geen slot dat hem weerhoudt,
vijlen zal hij tot het scheuren van de bout.
Prikkel draad noch glasscherven
die lust en plezier bederven,
geen deur of poort, van staal gebouwd.

Niets zal hem beletten om het hazenpad te kiezen,
als de cel te klein wordt, houd hem in de smiezen!
Maar zover zal het niet komen
als we hem helpen en intomen,
hem overtuigen van de perspectieven.

Er komt ruimte, de vrijheid is nabij, mijn vriend,
je wordt met een verlossend pi(e)kuurtje bediend.
Even geduld nog, maak je klaar
sta open, maak geen bezwaar.
En dan heeft dat coronavirus uitgediend.

-MEZENBUBBEL-

De treurberk barst van opwindende ijver.
Op het programma een spetterend spektakel,
een spel, een opzienbarend mirakel.

Het toneel: zo simpel, 't is een wonder.
Een houdertje met vogelbollen,
een hangertje met pitten.

Kijk! Ze komen aangestormd per half dozijn,
vliegen erin, ze gaan er niet bij zitten.
Ze talmen niet, ze vinden het fijn!

Hebben ze dan nog niet ontbeten,
die zes met pitteleer en zes met das
zes met blauw' en zes met gele jas?

Zie eens hoe ze hangen aan de twijgen
en springen van loot naar tak, als gek!
Ze kunnen er nooit genoeg van krijgen!

Merel, roodborst, vink en heggenmus
genieten van de kruimels op de grond:
er is genoeg voor iedereen daarrond.

Ze spelen Pak me dan als je kan!
Het eetfestijn, dat blijft maar doorgaan
tot de avond en het rijzen van de maan.

De corona-enkelband geldt voor mensen
zij moeten hun actieradius begrenzen,
hun bubbels en hun knuffels limiteren.

Maar buiten, als het weer het toelaat
wenkt de natuur en daar is fietsen toegestaan
en ook gepermitteerd is wandelen gaan.

Binnen is er beeld en ook is er geluid,
de teevee zendt 24/24 uit,
tenzij een stuk muziek de voorkeur krijgt.

Een boek lezen, een stukje schrijven, het kan
Van lekkere spijs en drank gesmuld?
Kelder en koelkast worden bijgevuld!

Natuurlijk zijn er ook heel wat ontberingen
verbonden aan al die nare inperkingen;
maar intensieve zorg, dat is pas sinister.

-SNEEUWPRET-

pas als ie kraakt noem je het sneeuw

zachte sneeuw onder de voeten
voelt aan als weeïg schuim
erger nog dan witte watten kruim
weet wat je eet maar wacht

sneeuw zweeft als een uil in de nacht
en als je bij een rein tapijt ontwaakt
nog niet erg kwiek of welbespraakt
bid je heeft het een krokante korst

niet treuzelen want het is tijd voor pret
je trekt de laarzen aan en neemt je pet
en al bij de allereerste stap weet je
schrijden zal je als een sneeuwvorst

want het is pas sneeuw als ie kraakt

-VAGEBOOM-

In een bocht sprak ik een zwerfboom aan,
een eenling die daar ooit was blijven staan.
Een dreef vond hij een plaats voor halvegaren
met al die gladde macho-exemplaren.

Hij bedankte voor een leven als slaaf
op een plantage tussen soortgenoten,
opgefokt en gedopeerd als idioten,
tot eer en glorie van de landgraaf.

Dankjewel, een paradijs, het oerwoud?
Dat wordt systematisch platgebrand:
Granen en noten lonen meer dan hout,
zei de zwerver, ze sparen mug noch olifant.

Geef mij maar platteland waar ik als baken
de weg naar geluk en liefde kan tonen,
bescherming en schaduw bieden en waken
over duizend vogels die er wonen.

Dat, zolang de bliksem mij maar spaart,
maakt het dakloos zijn meer dan waard.
Maar nog plezanter zou het zijn om samen
met diverse broeders kletspraat uit te kramen.

-NU OF NOOIT-

Het is een vinnig virus
dat zich aan kinderen vergrijpt.

Het is een geniepig virus
dat stiekem in kinderen nestelt.

Het is een boosaardig virus
dat kinderen nestwarmte afneemt.

Het is een gemeen virus
dat kinderen als doorgeefluik misbruikt.

Wie kan nu nee zeggen
als een kind genegenheid zoekt?

Kan mama nee zeggen
als haar kind een knuffel wil?

Kan papa 'nu niet' zeggen
als zijn kind met hem spelen wil?

Kan broer of zus nee zeggen
als benjamin wat vriendschap zoekt?

En wat met oude opa, zwijgend rond de kachel,
of met seniele oma, wegkwijnend op een kamer,
als een kleinkind de laatste strohalm is?

Wie zou voor hen niet op eieren lopen?
Wie zou niet bedanken voor kortstondig genot?
Wie zou het plezierreisje niet uitstellen?
Wie zou zich nog overgeven aan tomeloze lust,
plichten en tips, regels en richtlijnen negeren?

Nu is de tijd van opoffering,
van het prijsgeven van eigenbelang.
Wie de dierbaren nu niet beschermt,
krijgt wroeging vroeg of laat,
vergooit veel kansen op langdurig geluk.

-WINTERPOËZIE-

Als de maanspiegel vol in het westen hangt
vrij en vrolijk boven de Mandelmeersen
en vroeg in de morgen de zonnestralen vangt
weerkaatst de vallei als een zilvermeer.

Sterren verbleken bij zoveel helderheid.
De buien zijn doorgeschoven naar de Schelde.
Het verregende decor strekt zich wijd
tussen glinsterende daken en blinkende takken.

Op de betonweg wordt de stilte al verbroken
loodzware vrachten die van blok tot blok
pedoem pedoem over gevoegde stroken
de helling af- en oprijden achter de verstralers.

Afdoend bewapend tegen het vileine virus
vertrekt de buur naar zijn morgendienst.
Met een plof valt de krant in de brievenbus.
De lage maan trekt het deken over haar bol.

-UITWAAIEN-

Nee nee en nog eens nee
ik hoef niet per se naar zee
om eens goed uit te waaien
ik ga liever op stap en wandel
langs de kronkelende Mandel
geen haan zal er naar kraaien.

Onder de donkergrijze lucht
klinkt eindeloos gezucht
stijve wind drijft de wolken
doet golven draaien en kolken
nog meer regen is voor snoevers
water reikt al over de oevers.

Nee ik hoef niet naar zee
wat een gedacht wat een idee
in deze tijd van 't jaar
losbandig soms onhandelbaar
leeft ook de Mandel als vagant
en springt uitbundig uit de band.